

ООН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Останні десятиліття ХХ століття характеризуються посиленням глобалізації в плані швидкого зростання світової торгівлі, прямих іноземних інвестицій та транскордонних фінансових потоків. Цей процес був би неможливий без розвитку і доступності міжнародного транспорту, цифрових технологій та телекомунікацій. Варто тут також відзначити лібералізацію торгівлі багатьма урядами світу та орієнтованість на експорт – що є також чудовим прикладом того, яке чільне місце належить уряду в бізнес-секторі.

При дослідженні пріоретизації глобальної соціалізації ООН виявлено, що міжнародні урядові організації (МУО) соціалізують членів, пов'язаних з правами людини. Соціалізацію можна засвідчити через зближення уподобань держав і моделей голосування з часом з іншими державами, з якими вони є членами МУО. Демократичні держави-члени соціалізують недемократичних членів до демократичних норм і прав.

Варто зазначити, що кліматичні дії та лідерство приватного сектору будуть мати вирішальне значення для переходу до стійкого майбутнього з нульовим витратним енергоспоживанням до 2050 року. Підприємства відіграють ключову роль у надсиланні сильних ринкових сигналів та масштабуванні інноваційних рішень для зміцнення довіри та представлення надійних планів щодо економіки з нульовим рівнем викидів вуглецю, вносять свій внесок у підвищення стійкості суспільства та розблокування кліматичного фінансування, водночас виступаючи за екологічне та справедливе відновлення. Компанії можуть очолити перехід і вжити амбітних дій, співпрацюючи з ООН та її членами.

В аналізі ролі сучасних детермінант діяльності ООН для побудови глобальної світової архітектури виявлено, що глобальне економічне зростання суттєво впаде до 1,9% цього року в результаті продовольчої та енергетичної кризи, спричиненої війною в Україні, впливу пандемії COVID-19, яка є постійно високою, інфляцію та надзвичайну кліматичну ситуацію. Для розширення доступу до екстреної фінансової допомоги терміново необхідні сильніші міжнародні зобов'язання, реструктуризація та зменшення боргового навантаження в країнах, що розвиваються, що веде до збільшення фінансування цілей сталого розвитку.

На оперативному рівні, незважаючи на те, що ООН досягла важливих успіхів у цивільних, поліцейських і військових аспектах миротворчих операцій (які включають не лише підтримання миру, але й ширшу гуманітарну діяльність, моніторинг прав людини та функції/цілі розвитку), вона все ще сильно залежить від як добровільної донорської допомоги, так і внесків держав-членів в плані поліцейського та військового персоналу, якому може не вистачати

підготовки, щоб добре працювати в нестабільному та високо ризиковому зовнішньому середовищі. Крім того, складні миротворчі операції (або «інтегровані місії») часто стикаються з матеріально-технічними обмеженнями, браком мобільності, недостатнім обладнанням, поганим контекстним знанням і обізнаністю про ситуацію, що може перешкоджати ефективності місії у захисті цивільних осіб і наданні життєво важливої допомоги.

Детермінантна модель подолання глобальних новітніх криз з урахуванням цілей сталого розвитку розгортається у трьох наступних вимірах: економічний вимір, соціальний вимір, екологічний вимір. Економічний вимір: фокусується на сталому розвитку на економічному рівні та враховує процвітання та добробут людей. Соціальний вимір: він зосереджується на сталому розвитку з точки зору рівності, добробуту та процвітання громад. Цей вимір підрозділяється на два аспекти: соціальний розвиток, пов'язаний зі стійкими спільнотами, миром, справедливістю та глобальним партнерством; рівність у доступі до освіти та працевлаштування, стать та інші фактори. Екологічний вимір: це стосується збереження навколишнього середовища та управління його ключовими ресурсами для забезпечення стійкості. Середньо- та довгострокова реакція на наслідки цієї війни та стабільний розвиток, що стався в результаті викликів будуть відображені в чотирирічній Рамковій програмі співпраці ООН, яка буде розроблена протягом 2023 року і запущена у січні 2024 року. Саме це і стало втіленням в дорожній карті новітніх перспектив для України та ООН у воєнний період.

Перелік використаних джерел:

1. Jorge Otero «Heritage Conservation Future: Where We Stand, Challenges Ahead, and a Paradigm Shift». *Global Challenges, Volume 6, Issue 1, (2022), 2100084, <https://doi.org/10.1002/gch2.202100084>.*
2. Brayne, C., Moffitt, T. E. «The limitations of large-scale volunteer databases to address inequalities and global challenges in health and aging». *Nat Aging 2, 775–783 (2022). <https://doi.org/10.1038/s43587-022-00277-x>.*
3. Bide T., Brown T. J., Gunn A. G., Deady E. «Development of decision-making tools to create a harmonised UK national mineral resource inventory using the United Nations Framework Classification». *Resources Policy, Volume 76, June 2022, 102558, <https://doi.org/10.1016/j.resourpol.2022.102558>.*

Кунинець Анастасія

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ВИМУШЕНА МІГРАЦІЯ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Важливим чинником сучасного життя, що впливає на політичну, економічну та соціальну сфери країн усього світу є міграція. Міграція – це процес переміщення через міжнародний кордон або всередині країни, який охоплює